

Poradnictwo zapośredniczone - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Poradnictwo zapośredniczone
Kod przedmiotu	05.9-WP-PSP-Pzap
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Praca socjalna
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2020/2021

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Daria Zielińska-Pękał

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie z nowymi obszarami działania poradnictwa (kultura popularna, media)
ćwiczenie umiejętności krytycznej analizy ofert medialnych
stworzenie warunków dokonywania samooceny własnych kompetencji poradniczych doskonalą umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia

Wymagania wstępne

Teoria i praktyka poradnictwa, Wprowadzenie do socjologii; Komunikacja społeczna;

Zakres tematyczny

Wykład:
1) Rozważania definicyjne (poradnictwo, media, zapośredniczenie, poradnictwo zapośredniczone) 2) Poradnictwo zapośredniczone w badaniach poradzoawców; 3) Mediatyzacja poradnictwa; 4) Poradnictwo telewizyjne; 5) Poradnictwo internetowe; 6) Poradnictwo w prasie.

Ćwiczenia:
1) Poszukiwanie poradnictwa zapośredniczonego – krytyczna analiza oferty poradniczych w mediach (identyfikacja poszczególnych elementów poradnictwa - doradcy, radzącego się, problemu, metod i technik pracy, czynności działania oraz wyniku końcowego).

Metody kształcenia

wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, metoda projektu, metoda, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, praca w grupach

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
stosuje w praktyce wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pracy socjalnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U08	dyskusja	- Wykład - Ćwiczenia
Stosuje wiedzę i umiejętności, podejmuje się dokształcania zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalą umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	- aktywność w trakcie zajęć - dyskusja	- Wykład - Ćwiczenia
potrafi właściwie analizować przyczyny i przebieg procesów i zjawisk społecznych typowych dla pracy socjalnej	K_U03	praca pisemna	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

wykłady: kolokwium / test (ocena dostateczna – 50-60 % prawidłowych odpowiedzi; ocena dobra – 70-80%; ocena bardzo dobra 90-100%)

ćwiczenia: projekt do opracowania przez studentów (ocena dostateczna – słabe powiązanie z treściami wykładowymi, odtwórcze pomysły analizy poradnictwa; odtwórcza prezentacja treści, ocena dobra – umiejętność połączenia opracowania z treściami wykładowymi, mało elementów twórczych w proponowanych propozycjach rozwiązania problemu; ocena bardzo dobra – umiejętność płynnego łączenia prezentowanych treści z problematyką wykładów, konstruktywne i autorskie pomysły prezentacji poradnictwa zapośredniczonego)

Literatura podstawowa

D.Zielińska-Pękał, Poradnictwo telewizyjne w perspektywie poradoznawczej, Zielona Góra 2019

T. Goban-Klas, Media i komunikowanie masowe, Kraków-Warszawa 1999

A.Kargulowa, O teorii i praktyce poradnictwa, Warszawa 2004 (rozdział 2)

W.Godzic, Telewizja i jej gatunki. Po wielkim bracie, Kraków 2004

D.Strinatti, Wprowadzenie do kultury popularnej, Wrocław 1996.

F.Casetti, R.Odin, Od paleo- do neotelewizji, [w:] Po kinie...? Audiowizualność w epoce przekazników elektronicznych, red. A.Gwóźdź, Karków 1994,

T.Szkudlarek, Media, Kraków 1999,

P.Francuz, Rozumienie przekazu telewizyjnego, Lublin 2002

A.Lubieniecka, Superniania jako oferta poradnicza, [w:] Refleksje o poradnictwie debiutujących doradców, pod red. D.Zielińskiej – Pekał, Zielona Góra 2009;

D.Zielińska – Pekał, O teorii i praktyce poradnictwa zapośredniczonego [w:] Refleksje o poradnictwie debiutujących doradców, pod red. D.Zielińskiej – Pekał, Zielona Góra 2009;

D.Zielińska – Pekał, Poradnictwo a świat mediów – czyli o poradnictwie zapośredniczonym, [w:] Poradoznawstwo – kontynuacja dyskursu, pod red. A.Kargulowej, Warszawa 2009,

D. Zielińska – Pekał, Telewizyjny talk-show jako sytuacja poradnicza, [w:] Dyskursy Młodych Andragogów 4, red. J. Kargul, Zielona Góra 2003.

Literatura uzupełniająca

Edukacja w świecie kultury popularnej, red. W.Kuligowski, P.Zwierzchowski, Bydgoszcz 2002

Edukacja w czasach popkultury, red. W.Burszta, A.Tchorzewski, Bydgoszcz 2002

W. Jakubowski, Telewizja i edukacja, czyli czego możemy się nauczyć z serialu, [w:] Dyskursy Młodych Andragogów 2, red. J. Kargul, Zielona Góra 2001

A.Gwóźdź, Między obrazem a narracją, Wrocław 1990

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Daria Zielińska-Pękał (ostatnia modyfikacja: 17-04-2020 15:29)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ